R 5491

“தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட எவனும் பாவஞ்செய்யான்”

“HE THAT IS BEGOTTEN OF GOD DOES NOT PRACTICE SIN”

“என் பிள்ளைகளே நீங்கள் பாவஞ்செய்யாதபடிக்குஇவைகளை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்; ஒருவன் பாவஞ்செய்வானானால் நீதிபரராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து நமக்காகப்பிதாவினிடத்தில் பரிந்துபேசுபவராயிருக்கிறார்” – 1 யோவான் 2:1.

வரலாறு கூறுகின்றபடி, அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் இந்நிருபத்தை எழுதும்போது, மிகவும் வயதான மனிதராக இருந்தார். பாரம்பரியம் கூறுவதுபோல், அவரே அப்போஸ்தலர்களில் கடைசியாக மரித்தவராக இருந்தார். அவரது முதிர்ந்த வயதில், அவர் இயற்கையாகவே அனைத்து சபைகள்மீதும் ஒரு மென்மையான, தகப்பன் ஸ்தானத்துக்குரிய உணர்வினைக் கொண்டிருந்தார். அவர் தனது அனுபவங்களின் மூலம் மிகவும் கனிவான குணம் கொண்டவராக மாறியிருந்தார். மூலப்பிரதியின்படி, நமது ஆதார வசனம் பின்வருமாறு வாசிக்கப்படுவது இன்னும் சரியாக இருக்கும் : “என் அன்புக்குரியவர்களே(My darlings) .. இவைகளை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்”. இதற்குப் பதிலாக மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் “சிறுபிள்ளைகளே” என்று கூறும் சுதந்திரத்தை எடுத்துள்ளனர், ஒரு சிறு பிள்ளை எப்போதுமே அன்புக்குரியதாகவே கருதப்படுகின்றது.

“இயேசுவுக்கு அன்பானவனாயிருந்த சீஷன்” (யோவான் 13:23) என்று பரிசுத்த யோவானைக் குறித்து விசேஷித்தவிதமாகப் பேசப்பட்டது. இது அப்போஸ்தலரின் சொந்த சாட்சியமாயிருக்கின்றது. அவர், பெரும் ஆற்றலோடு இணைந்த, விசேஷித்த அன்பின் சுபாவம் கொண்டவராக காணப்பட்டார். இப்போது அவரது பூலோக யாத்திரை முடிவடைய சமீபித்திருந்ததால், அவரது இருதயம் தேவனுடைய “சிறு பிள்ளைகளுக்கு ” நேராய் அன்பின் கரிசனம் கொண்டிருந்தது. நமது ஆதார வசனத்துக்கு முந்தைய அதிகாரத்தில் (1யோவான் 1), பாவம் என்பது அனைவரையும் பாதிக்கும் சீர்கேட்டின் ஒரு இயல்பு என்று சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். யாரொருவன் தன்னில் பாவமில்லையென்கிறானோ, அவன் தன்னைத்தானே வஞ்சிக்கிறவனாயிருப்பான் – அவன் ஒரு பொய்யனாயிருப்பது மாத்திரமல்லாமல், தேவனையும் பொய்யராக்குகிறான் என்று அப்போஸ்தலர் அறிவித்தார். வேதவாக்கியங்களும் உண்மைக் கூற்றுகளும் சாட்சியளிக்கும் வண்ணமாக, நாம் அனைவரும் பாவிகளாக இருக்கிறோம். நமக்குள் பாவமில்லையென்போமானால், நம் பாவங்களை நாம் ஒப்புக்கொண்டு சுத்திகரிப்பதற்கு விண்ணப்பம் செய்வதில் பிரியப்படுகிற, முடிந்தவரை நம் பாவத்தை நீக்கத் தேடுகிற தேவனை நாம் மனம்வருந்தச் செய்கிறோம் என்பதைப் பரிசுத்த யோவான் இவ்வண்ணமாக நம் மனதில் பதிய வைக்கிறார்.

“நீங்கள் பாவஞ்செய்யாதபடிக்கு இவைகளை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்” என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். “ஆம், நாம் அனைவரும் பாவிகளே, ஆனால் நம்மால் அதற்கு உதவமுடியாது, ஆகவே பாவத்தில்தான் தொடர்ந்தாக வேண்டும்” என்று அவர் கூறவில்லை. மாறாக, அவர்கூறுவது: உங்கள் இருதயத்தின் வாஞ்சைக்கு விரோதமான மீறுதல்களைச் செய்துவிட்டீர்கள் என்பதை நீங்கள் உணரும்போது, உங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, மன்னிப்பு அடைவதற்கு நீங்கள் செல்லவேண்டிய கிருபாசனமாகிய ஓர் இடம் உள்ளது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்”. “நீதிபரராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து நமக்காகப் பிதாவினிடத்தில் பரிந்துபேசுகிறவராயிருக்கிறார்” என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்”. “அவர் எல்லோரையும் மீட்கும்பொருளாகத்” தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார் என்பதையும் மேலும் இந்தக் கிரயத்தின் புண்ணியம் நம் நிமித்தமாக சுமத்தப்படுதலின் மூலமாக பொருந்தப்பண்ணப்பட்டது என்பதையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள்”. “மாம்சத்தின் எல்லாப் பாவங்களும், அவருடைய இரத்தத்தின்மேல் வைக்கும் விசுவாசத்தின் மூலம் மன்னிக்கப்படக்கூடியவை என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். “நமது அபூரண மாம்சத்தில் இருந்துகொண்டு புதிய சிருஷ்டிகளாக நம்மால் பரிபூரணமாக எதையும் செய்யமுடியாது என்பதை அவர் அறிந்திருக்கிறார் என்பதையும், இதன் காரணமாகவே, தேவன் இயேசுவைப் பரிந்துபேசுகிறவராகவும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலான தலையாகவும் தந்துள்ளார் என்பதையும்கூட மனதில் கொள்ளுங்கள்.

நமது பிரதான ஆசாரியர் பாவமன்னிப்பு அருளுகின்றார்

மாம்சத்தின் பலவீனங்களினால் நாம் அனைவரும் குறைவுபடுகிறோம் என்பதை நமது பிதா அறிந்திருக்கிறார். நம்மைப் பாவத்திலிருந்து விடுவித்து பிதாவிடம் நம்மை ஒப்புரவாக்க இயேசு தம்முடைய ஜீவனைக் கையளித்தார், அத்துடன் இந்தச் சுவிசேஷயுகத்தில் பாவத்தைவிட்டு விலகி தங்களுடைய

ஜீவியங்களை அவருடைய ஊழியத்திற்காக அர்ப்பணிக்கின்ற அனைவருக்கும் பரிந்துபேசுகிறவராக அவர் தேவனுடைய சமுகத்தில் பிரசன்னமாகியிருக்கிறார். இவ்வாறு கிறிஸ்துவின் நீதியானது, அவர் செலுத்திய பாவத்திற்கான மாபெரும் பலியின்மூலம் (அவருடைய சொந்த சரீரம்) நமது பாவ மன்னிப்புக்கான ஓர் அடிப்படையாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். மேலும் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்பதாலும், நாம் அவருடைய புத்திரர் எனும் உறவுக்குள்ளாக வந்துள்ளதாலும், அனுதின குறைபாடுகளுக்கான இரக்கத்திற்காகவும், மன்னிப்புக்காகவும் கிருபாசனத்தண்டை சேரும் ஆசீர்வாதமும் பாக்கியமும் நமக்கே உரித்தாயிருக்கின்றன. இயேசுவினால் அருளப்பட்ட புண்ணியத்தின் மூலம், நாம் பிதா முன்பாக நிற்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையைப் பெற்றுள்ளோம். இயேசு தேவஜனங்களைத்தவிர, மற்றவர்களுக்காக பரிந்துபேசுவதில்லை. அவர் உலகத்திற்காகப் பரிந்துபேச வேண்டுமென்பது பிதாவின் நோக்கமல்ல; உலகத்துடனான தேவனுடைய கையாளுதல் முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இருக்கும்.

இப்போது நம்முடைய பரிந்துபேசுபவராக இருப்பவர், விரைவில் சபை வகுப்பாரைத் தமதாக்கிக் கொள்ளுவார். பின்னர், மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி, ஒரு மாபெரும் ஆசாரியராக, அவர் ஆயிரமாண்டளவும் உலகத்தை ஆளுகை செய்வார் – பரிந்துபேசுபவராக இல்லாமல், மாறாக தேவனுக்கும் விழுந்துபோன மனிதனுக்கும் இடையே மத்தியஸ்தராக இருந்து, ஆளுகை செய்வார். அவர் இந்த ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியின்போது, உலகத்திற்குத் திரும்பக் கொடுத்தலின் பணியைச் செய்வார், மேலும் அந்தக் காலகட்டத்தின்போது, அருளப்படும் சிலாக்கியங்கள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்கள் ஆகியவற்றை பயன்படுத்தும் அனைவரையும் பரிபூரணத்திற்குக் கொண்டுவரச்செய்வார். ஆயிரமாண்டின் முடிவில் மனுக்குலம் பரிபூரணமடையும்போது, மேசியா அவர்களை பிதாவிடமே ஒப்படைப்பார். அவர்கள் பரிபூரணமாகிவிட்டபிறகு அவர்களுக்கு ஒரு மத்தியஸ்தர் தேவைப்படாது. இவ்வாறாக, திருச்சபைக்காக கிறிஸ்துவின் பரிந்துபேசுதல் எனும் தற்போதைய பணிக்கும் , மத்தியஸ்தராக உலக மனுக்குலத்திற்கான அவரது எதிர்கால பணிக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை நாம் காண்கிறோம்.

முரண்பாடுகளாகத் தோன்றியவை இசைவாக்கப்பட்டன

அதே நிருபத்தில் அப்போஸ்தலனாகிய யோவான், “தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட எவனும் பாவஞ்செய்யான்” என்று கூறுகிறார்(1யோவான் 5:18). இது எப்படி உண்மையாக இருக்கமுடியும் ? அப்போஸ்தலர் தனக்குத்தானே முரண்படுகிறாரா ? அவர் இங்கே “தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட எவனும் பாவஞ்செய்யான்” என்று கூறிவிட்டு, நமது ஆதார வசனத்தில் நாம் பாவம் செய்யும் ஆபத்து இருப்பதாகக் கூறுகிறாரா ? மறுபடியும் நமக்குள் பாவமிருப்பதை மறுத்தால் நாம் பொய்சொல்லுகிறவர்களாக இருப்போம் என்று கூறுகிறாரா ? அப்படியானால் “தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட எவனும் பாவஞ்செய்யான்” என்ற வாக்கியத்தின் அர்த்தந்தான் என்ன ?

பரிசுத்த சித்தமுள்ள புதிய ஆத்துமாவாகிய புதிய சிருஷ்டியே தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டது என்று நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம். ஆனால் இந்தப் புதிய சிருஷ்டியோ அழிவுக்குரிய சரீரத்தினைப் பெற்றிருந்து, அதில் மாத்திரமே தற்போது அது இயங்கவேண்டியிருக்கிறது. உயிர்த்தெழுதலின்போது புதிய சிருஷ்டிக்கு ஒரு புதிய சரீரத்தைக் கொடுப்பதாக தேவன் வாக்களிக்கின்றார். இருப்பினும், இதற்கிடையில், மனித சரீரத்தின் தற்போதைய குறைபாடுகளின்கீழ் அவர் (புதிய சிருஷ்டி) ஜீவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் தனது மாம்சத்தில் வேரூன்றியிருக்கும் பலவீனங்கள் மற்றும் பாவங்களுக்கு எதிராக, அவரது நல்ல போராட்டத்தின் மூலம் அவர் தேவனுக்கும் நீதியின் கொள்கைகளுக்குமான தனது உண்மைத்தன்மையையோ அல்லது தனது உண்மையற்ற தன்மையையோ காட்டுவார். அறியாமையினாலோ அல்லது தன்னால் கட்டுப்படுத்தமுடியாத சோதனையினாலோ அவர் யாதொரு குற்றத்தில் அகப்பட்டால், அது புதிய சிருஷ்டியின் பங்கில் பாவமாக இருக்காது. மாறாக மாம்சத்தின் பலவீனமாக இருக்கும். ஆயினும்கூட, அவர் இந்த மீறுதல்களுக்கான மன்னிப்பு வேண்டி தேவனிடம் சென்றாக வேண்டும்.

ஆனால் புதிய சிருஷ்டி பாவஞ்செய்வதில்லை – அவர் “பாவத்தை நடப்பிப்பதில்லை”(does not practise sin) என்று எம்பாடிக் டயக்லாட் பதிப்பு, இந்த வசனப்பகுதியை மொழிபெயர்த்துள்ளது. பாவத்தை விரும்புகிறவன் பாவஞ்செய்வான்; பாவத்தை விரும்பாதவரோ மனப்பூர்வமாய்ப் பாவஞ்செய்யமாட்டார். அவர் தனது பலவீனமான மாம்சத்தின் பொறியில் சிக்கியிருக்கலாம், அல்லது எதிராளியின் கண்ணியில் அகப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் இது அவரது தரப்பில் மனப்பூர்வமானதாய் இருந்திருக்காது. மேலும், நமது பரிந்துபேசுபவராகிய இயேசு,

அத்தகைய பாவங்களுக்காகப் பரிந்துபேசுவாரே ஒழிய, மனப்பூர்வமாய்ச் செய்த பாவத்திற்காக அல்ல. புதிய சிருஷ்டியின் மனப்பூர்வமான பாவங்களுக்காக இயேசு மரிக்கவில்லை. மாறாக, விழுகையினிமித்தமான பாவங்களுக்காக – ஆதாமின் பாவத்திற்காகவே மரித்தார். எனவே, யாரேனும் புதிய சிருஷ்டியாக மனப்பூர்வமாய்ப் பாவஞ்செய்தால், அவர் அதினிமித்தம் அழிந்துவிடுவார். நமது முதலாம் ஜீவன் ஆதாமில் இருந்தது, நமது முதலாம் மரணமும் ஆதாமுக்குள்ளான மரணமாக இருந்தது. நாம் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டு, நமக்குள் புதிய சிருஷ்டி ஜெநிப்பிக்கப்பட்டதுமே நமது இரண்டாம் ஜீவன் ஆரம்பமாகியது. இப்போது அப்படிப்பட்ட ஒருவர் மனப்பூர்வமாய்ப் பாவஞ்செய்து குற்றவாளியாயிருப்பாரானால், இனி ஒருக்காலும் அவர் தேவனுக்கு முன்பாக எந்த நிலைப்பாட்டையும் கொண்டிருக்க முடியாது, அவர் மீண்டும் மரணதண்டனையின்கீழ், அதாவது இரண்டாம் மரணத்தின் கீழ் வருவார்.

புதுசிருஷ்டியில் காணப்படும் மந்த நிலை

தற்செயலாகவே, சில நேரங்களில் ஒரு வகையான கலப்பான நிலைமை இருப்பதையும் நாம் இங்கே குறிப்பிடலாம். அதாவது, புதிய சிருஷ்டியானது சோதனைக்கு எதிராக தன்னைக் காத்துக்கொள்வதில் அலட்சியமாக இருந்து, ஓரளவு குற்றப் பொறுப்புடன் அதற்கு இணங்கியும்போயுள்ளது என்பதாகும். புதிய சிருஷ்டி எந்தளவிற்கு வீழ்ச்சியடைந்து அலட்சியமாக இருந்திருக்கிறதோ, அந்தளவிற்கு கர்த்தருடைய முகம் அவருக்குக் இருண்டுவிடும்(darkened). மாம்சமானது தவறுசெய்யத் தொடங்கினால், புதிய சித்தம் அத்தவறுக்கு இணங்கவோ அல்லது அதனை அனுமதிக்கவோ கூடாது. புதிய சிருஷ்டியானது மாம்சத்தைஅழித்து, அதனை மரிக்கச் செய்யவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் எந்தளவுக்கு அவர் மெத்தனமாக இருக்கிறாரோ, அந்தளவுக்கு அது பாவமாக இருக்கிறது. ஒரு முழுமையான பாவம் என்பது புதிய சித்தத்தின் முழு இணக்கத்துடன் இருக்கும், அதாவது தேவனிடமிருந்து முழுமையாக பின்வாங்கியதாக இருக்கும்.

ஆனால் மாம்சத்திற்கு சில வாஞ்சைகள் மற்றும் சோதனைக் கவர்ச்சிகள் இருக்கலாம். இதனால் ஓரளவு மனப்பூர்வமாய் பாவஞ்செய்யப்படக்கூடும். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில், மனப்பூர்வத்தின் விகிதத்திற்கேற்ப அடிகள் விழும். அத்தகைய ஒரு நபர் ஆவிக்குரிய ரீதியில் நோய்வாய்ப்பட்ட நிலைக்கு சென்றுவிடக்கூடும். இதனால் கர்த்தர் அவரை தம்முடைய முகத்தின் ஒளியிலிருந்து முழுவதுமாக மறைத்துவிடுவார். அப்போஸ்தலனாகிய யாக்கோபு இதுகுறித்து குறிப்பிடுகையில், மேலே குறிப்பிட்ட தனிநபர், இரக்கம் பெறுவதற்கும், தனது முந்தைய நிலைக்கு சீர்பொருந்தவும், தன்னுடன் கிருபாசனத்திற்கு வந்து ஜெபிக்கும்படி, சபையின் மூப்பர்களிடம், சபையின் மூத்த சகோதரர்களிடம், ஆவிக்குரிய சிந்தையுடையோரிடம் கேட்டுக்கொள்வது மாத்திரமே சரியான நடவடிக்கையாக இருக்குமென்று அவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

மூத்த சகோதரர்களும், ஆவிக்குரிய சிந்தையுடையோரும் மூப்பர்கள் அல்ல, இவர்கள் இவ்வண்ணம் நோய்வாய்ப்பட்டவருக்கு இந்த ஊழியத்தைச் செய்யலாம். ஆனால் அவர்கள் சபையின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூப்பர்களாக இருப்பது ஏற்புடையதாக இருக்கும். பாவ நோய்வாய்ப்பட்ட சகோதரருக்கு இந்த செயல்முறை மிகவும் வெட்கமுறச் செய்வதாக இருக்கும். ஆனால் அத்தகைய செயல்பாட்டின்மூலம் “தேவனுடைய பலத்த கரத்திற்குள்” சுயத்தைத் தாழ்த்துவதால், அந்த ஆத்துமாவை மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றக்கூடும். இவ்வாறாக, இப்படிப்பட்ட ஒருவர் மீட்கப்பட்டு, மீண்டும் தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளையாக மாறக்கூடும்.

கிறிஸ்தவரே, கவனமாக நடங்கள்!

முறையான விழிப்புணர்வில் குறைவுபடுவதாலோ அல்லது மாம்சத்தின் சில பலவீனத்தாலோ, கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு மாறாகவும், கிறிஸ்துவின் புதிய சிருஷ்டிகளாகிய நமது நலன்களுக்கு மாறாகவும், தவறான அடியை எடுத்துவிட்டோம் என்பதை நாம் அடையாளங் கண்டு கொண்டோமானால், சற்றும் காலந்தாழ்த்தாது, எடுத்த தவறான அடியிலிருந்து திரும்பி, செய்த தவறுக்காக மன்னிப்பு அருளும்படிக்குப் பிதாவிடம் மன்றாடுவோமாக. “நமக்கு ஒரு பலிபீடமுண்டு, அதற்குரியவைகளைப் புசிக்கிறதற்குக் கூடாரத்தில் ஆராதனை செய்கிறவர்களுக்கு அதிகாரமில்லை”(எபிரேயர் 13:10). அது காளைகள் மற்றும் ஆடுகளின் இரத்தத்தால் அல்லாமல், மாறாக கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஒரு பலிபீடமாகும். ஆதலால், “நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யுங்கிருபையை அடையவும், தைரியமாய் (பரிசுத் தைரியத்துடனும், உறுதியான விசுவாசத்துடனும்) கிருபாசனத்தண்டையில் சேர” நாம் வலியுறுத்தப்படுகிறோம்(எபிரேயர் 4:16). நமது பரமபிதாவின் அன்பினால் அருளப்பட்ட இந்தக் கிருபாசனம்(throne of grace, this mercy seat) எவ்வளவு ஆசீர்வாதமானது – பாக்கியமானது! அது

இல்லாதிருந்தால், நாம் எவ்வளவாய் அதமாகியிருப்போம்! இருப்பினும், அன்பானவர்களே, மிகுந்த கவனத்துடன் நடப்போமாக – நம்முடைய அடிகளில் கவனக்குறைவாக இருந்துவிட்டு, நமது தேவனுடைய இரக்கத்தினை அளவுக்கு அதிகமாக எதிர்பார்ப்பது என்பது ஒருக்காலும் இருக்கக்கூடாது. அதற்கு பதிலாக, ஊக்கமான ஜெபத்துடனும் விழிப்புடனும், ‘‘அதிக பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் நம்முடைய இரட்சிப்பு நிறைவேறப் பிரயாசப்படுவோமாக’’. அதேசமயம், நமது பிதாவும், ‘‘தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் நம்மில் உண்டாக்குகிறவராயிருக்கிறார்’’ –பிலிப் 2:12,13.

‘‘நடங்கள் கவனமாய் கிறிஸ்தவரே !
உங்கள் இரட்சகரை அழைக்க மறப்பீரானால்,
நீங்களும் அடிக்கடி விழுவீரே.
நீங்கள் ஜெப ஆயுதத்தைத் தரிப்பீர்களானால்,
சோதனை கண்ணி ஒவ்வொன்றினூடே பாதுகாப்பாய் நடந்திடுவீரே!

––––––